

PILAR BELTRÁN | LA FÀBRICA DE LES DONES

DESIG

MAR ARZA | PILAR BELTRÁN | BEATRIU CODONYER
| NATUKA HONRUBIA | IRINA NOVARESE | ANNA
SOLER CEPRIÀ | GELES MIT | ESTER PEGUEROLES |
MARÍA ZÁRRAGA |

21 SETEMBRE – 16 NOVEMBRE 2024
INAUGURACIÓ A LES 12h

El desig, més enllà de les aparences

Les pulsions del desig i les seues corrents han estat llargament estudiades i mesurades en el pas del temps. Trobem al diccionari la definició del desig com l'ànima de satisfer una necessitat, una petició interior per aconseguir alguna cosa. Freud va anar més enllà i va concloure que es tracta d'una pulsio bàsica de les persones, oposada a la pulsio de la mort o la violència, i el filòsof Gilles Deleuze va ardonir la definició cavil·lant que no podem viure sense estimar, sense desitjar, sense deixar-nos arrossegar pel moviment mateix de la vida.

Sabem que estimar la vida és estimar el canvi, el perpetu moviment. El més important és allò que passa, el que canvia. La lògica de la vida no és una lògica del ser sinó de l'esdevenir. Des d'aquesta concepció del desig com una plenitud, com una alegria, com una potència de creixement, si alguna cosa falta, sense dubte, es conquereix.

El desig per a Siri Hustvedt apareix com un sentiment, com un sobresalt o una explosió dins el cos, però sempre significa una ànsia per alguna cosa i sempre ens espenta cap a algun lloc, cap això que ens falta. L'objecte del desig existeix fora i lluny de nosaltres. És una cosa que no posseïm. Simone Weill, temps abans, ja certificava el DESIG com un sentiment i una afecció de l'ànima, una inclinació que naix en nosaltres, que ens vincula a alguna cosa externa i que, a la vegada, ens afecta o transforma.

Desitjar és eixe doble impuls que ens espenta a eixir de nosaltres mateixos en un exercici de sostenir una melodia entre modulacions de sons que oscil·len d'un costat a l'altre de l'escala. D'una part, és un sentiment que naix en l'ànima, que la manté alerta, desperta, atenta i que generalment mostra una predilecció i, d'un altre costat, és una afecció que ens provoca una alteració essencial.

El desig no és una prolongació del cos. És l'estímul que desperta el nostre interès cap un objecte o una idea, i que impulsa tota l'acció. Cadascun de nosaltres som una combinació única, un mode en el que la vida es presenta, les nostres essències són particulars i intransferibles.

Les creadores, presents en la mostra de la galeria, exploren diferents i personals camins envers el DESIG, aporten les seues pròpies essències o definicions, ja que encara que tot desig és sempre infinit, imaginari, el món es finit, concret, edificat amb ponts, tanques i fronteres que podem observar, compartir i inclús trencar.

Tot DESIG, per a MAR ARZA, és motor de cerca, persecució, fins i tot desvari. Com si es tractés d'un fil invisible, ens empeny i ens arrossega. Un fil insomne que traça el camí a seguir, tot i desbocat en certs moments.

IRINA NOVARESE ens mostra una història de fets i ficcions reals d'unes dones que mesuraven distàncies, corbes, angles, fins traçar el camí desitjat cap a casa.

Camí invers prenen les dones de PILAR BELTRÁN fent i desfent el camí de casa a la fàbrica, mesurant la distància dels seus somnis adolescents fins el vèrtex de la maduresa. Metres i metres de teles retallades i cosides per a ús de matalassos, cobertors, davantals que van acompanyar l'anhel constant d'un futur millor, embastat al pensament de diverses generacions a la fàbrica de les dones.

Per a MARÍA ZÁRRAGA quan el DESIG pren forma i els peatges estan retinguts sense ordre, presos en el camí, confrontats, col·locats uns rere els altres en una rampa de llançament, els desitjos diaris en trànsit, perquè no s'escapen, son retinguts en cada forat negre de les nostres vivències.

El llapis de NATUKA HONRUBIA ens mostra a un Rampant Rabbit d'orelles llargues i molles i amb les piles alcalines carregades que fa el niu en las entranyes de la seua ama, compartint generosament un intens plaer, sense amagar l'excitació ni el desig.

El paisatge fictici deconstruït al ser retratat d'ANNA SOLER CEPRIÀ renaix a la bellesa de la realitat gràcies, en primera instància, a la impressió al paper i, posteriorment a la nostra mirada, al desig de transformació i al joc de la fractalitat compositiva.

La imatge d'ESTER PEGUEROLES és el testimoni d'un desplaçament impossible i desitjat, tant en l'espai geogràfic com en l'emoció d'una vivència feliç, manuscrita i narrada. Tendència del desig, com contenen les flors de BEATRIU CODONYER, a mostrar-se com una promesa de que allò que desitgem siga etern i lluny del temor a recordar el dolor o la fragilitat del cos físic, a no recuperar completament el desig primari.

Desig confrontat al dolor (realitat i anhel) en l'obra fotogràfica de GELES MIT. La veu narrativa apel·la a dues opcions confrontades, paral·leles o potser successives. Una imatge a manera de díptic que es presenta en dos temps, allò que està i allò que es desitja, per fer visible la transcendència d'un instant concret des de dos angles oposats.

De la vida, el desig. És la seua ferida i mateix amor, com ens ensenya Mar Arza.